

03457754

STENOGRAFSKE BELEŠKE

sa 20. sednice.

V R H O V N O G S A V E T A O D B R A N E
ODRŽANE 15. APRILA 1994. GODINE

Sednica je počela s radom u 13,15 sati.

Prisustvovali su: Zoran Lilić, predsednik SR Jugoslavije - predsednik Vrhovnog saveta odbrane; Slobodan Milošević, predsednik Srbije i Momir Bulatović, predsednik Crne Gore - članovi Vrhovnog saveza odbrane; dr Radoje Kontić, predsednik Savezne Vlade; Pavle Bulatović, savezni ministar odbrane; general-pukovnik Momčilo Perišić, načelnik Generalštaba Vojske Jugoslavije i general-major Slavko Kričević, načelnik Vojnog kabineta Predsednika SR Jugoslavije.

(Stenografisao Jordan Živanović, viši debatni stenograf - redaktor u Kabinetu Predsednika SR Jugoslavije).

Predsedavao je Zoran Lilić, predsednik Vrhovnog saveta odbrane.

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da počnemo sednicu Vrhovnog saveta odbrane.

Prema zaključcima sa prošle sednice, za danas smo predložili da tačka dnevnog reda bude:

AKTUELNA VOJNA SITUACIJA.

Da li ima predloga za dopunu ili izmenu predloženog dnevnog reda?

RADOJE KONTIĆ:

Ja bih pod razno imao nekoliko pitanja!

03457755

2.

ZORAN LILIC:

Dobro, to ćemo videti pod tekućim pitanjima.

Prelazimo na prvu tačku dnevnog reda:

AKTUELNA VOJNA SITUACIJA

Dajem reč generalu Perišiću!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ovo je više neko naše vojničko vidjenje političkog raspleta krize na ovom prostoru. Posle bih nešto konkretno reč, kao o preduzeim merama i opasnostima po bezbednost SR Jugoslavije.

Na prostoru bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije dominiraju interesi četiri velike sile: SAD, Ruske Federacije, ZEU na čelu sa Nemačkom i Turske na čelu ekstremističkih islamskih zemalja.

Svaka od navedenih zemalja ima svoje posebne, ali i opšte zajedničke ciljeve koji im omogućuju jedinstven nastup u rešavanju jugoslovenske krize, do ugrožavanja interesa bilo koje od njih.

SAD želi uspostaviti protivpožarni zid koji zemljama ZEU i Ruske Federacije sprečava prilaz izvorima nafte i drugim prirodnim bogatstvima. Nemačka želi prodor na Bliski istok radi povezivanja sa izvorima sirovina i izlaska na toplo more. Ruska Federacija želi, preko Srbije i Crne Gore, da izađe na toplo more. Turska želi trasirati "zelenu transferzalu", najmanje do Cazinske krajine, a kasnije i do Zapadne Nemačke.

Ovo bi bila karta koja predstavlja sukobljene interese na tlu Jugoslavije. Interesi SAD su ovo što je israfirano (pokazuje na karti), a ovo su verovatne dalje namere. Interesi Nemačke su to, interesi Ruske Federacije su ovo. Turski interesi i interesi SAD se donekle poklapaju, samo su u obrnutom smeru.

Drugo što je bitno u sadašnjoj etapi razrešavanja jugoslovenske krize, još uvek su fazi opšti interesi svih tih navedenih zemalja, a svaki dalji korak ih razdvaja i dovodi do međusobnog sukobljavanja. U suštini, radi se o sukobu dve sile: SAD kao svetske i Nemačke kao evropske, dok su sve druge marginalne i služe za odradjivanje poslova u pojedinim etapama ostvarivanja interesa SAD i Nemačke.

Ovo nije ni odakle prepisivano, nego je to naša dublja analiza i kolektivno sublimirana znanja i predviđanja Generalštaba.

Linija razgraničenja SAD i Nemačke će biti u srazmeri odnosa snaga, pri čemu SAD teži da je pomeri što dalje na severozapad, a Nemačka na jugoistok bivše Jugoslavije. To grafički prikazano izgleda ovako (pokazuje na karti).

Interesi SAD - u prvoj etapi, to je ovo tamno plavo - jesu da posedne Albaniju, već je ostvarila tu etapu; dalje, Makedoniju; uticaj na Bugarsku. U drugoj etapi - da stvori muslimansko-hrvatsku koaliciju - i stvorila je. U trećoj etapi je da u tu koaliciju utera Srbe. Četvrta etapa - kada to završi - da ide i da se spoji sa već ostvarenom prvom etapom, preko Kosova.

Interesi Nemačke su da u prvoj etapi zaposedne deo Hrvatske - to je već uradila, i izbila na more. - U drugoj etapi da ima uticaj na prostor bivše Bosne i Hercegovine, prvo u Cazinskoj krajini, i u sadašnjoj koaliciji ima neke interese. U trećoj etapi da reši pitanje Krajine, i u četvrtoj etapi da ide prema Istoku.

Gledajući sukobljene interese, ovde se može videti - zavisno od odnosa snaga - kako mi na prostoru bivše SFRJ "igramo" za njihove interese, mnogi misleći da smo kreatori - mislim na one koji tamo vode borbu. Sukobljeni interesi bi bili: prva linija sukobljavanja bila bi tu negde (pokazuje na karti). Druga linija razgraničavanja bila bi ovde - Republika Srpska znači pod dominacijom interesa SAD. Treća linija mogla bi da obuhvata ovo.

Ako pobede interesi SAD, to bi se poklopilo u mnogo čemu i sa našim interesima. Ta linija razgraničenja obuh-

vatala bi srpske zemlje. Ako bi pobedila nemačka opcija, ova linija bi išla tu negde (pokazuje na karti).

Verovatni scenario daljeg razvoja aktivnosti:

Nema zaustavljanja započetog procesa do realizacije globalnih ciljeva ili saznanja velikih da mogu doći u medjusobne konflikte; zavisi da li su spremni da to dalje razrešavaju. Borbena dejstva snaga NATO oko Goražda je ispitivanje pulsa srpskih snaga i ruskog naroda, ali ne i rukovodstva. Ako rezultati dejstva ne budu dovoljno jasni, verovatno će ih ponoviti na drugom delu, a to je velika verovatnoća u reonu Bihaća – tamo već prete i pretili su; u reonu Tuzle juče je bezmalo došlo do toga; u reonu Doboja ili ponovo Goražda – sve sa ciljem presecanja koridora i dovodenja srpskog naroda u Republici Srpskoj i Republici Srpskoj Krajini pred svršen čin – prihvatanje konfederalnog ili nekog sličnog negativnog rešenja.

Dalje, spajanje "zelene transferzale" bez oružane pobune – preko Kosova da to pokušaju da ostvare bez oružane pobune.

Sledeće jeste stvaranje treće Jugoslavije koja bi obuhvatala prostor istočnog govornog područja, Hrvatske, BiH, Srbije i Crne Gore, bez Makedonije, koja je pod neposrednim uticajem SAD i Slovenije od strane Nemačke, iako je naizgled ova varijanta po mnogo čemu neprihvatljiva.

Ova varijanta ne odgovara srpskom narodu, jer ostaju veoma bitne tri stvari: ostaju nefešeni Siptari, i dalje je moguć uticaj Turaka i, normalno, ustaša.

Cetvrto, naše šanse da upravljamo krizom imaju uporište u sledećem: da mi poremetimo njihov scenario kako smo to i do sada radili. Oružjem smo gotovo u potpunosti ostvarili svoje ciljeve, koje mudrom politikom treba sačuvati i pred svetskom medjunarodnom zajednicom, na neki način, to postignuto verifikovati.

Dalje, različitost interesa zemalja umešanih u krizu, sa mogućnošću njihove medjusobne konfrontacije kada budu ugroženi interesni bilo koje od njih i dalje borba srpskog i crnogorskog naroda postepeno da dobije "što veću podršku" – i već su počeli podršku da dobijaju u svetu. Iz ovoga treba izvla-

čiti poteze za budućnost.

Mere koje treba, po našem mišljenju, preuzeti: razviti široku diplomatsku aktivnost sa svim nosiocima i učešnicima jugoslovenske krize, u cilju krunisanja ratnih rezultata i verifikovati to međunarodnim priznanjem.

Dalje, selektivnim pristupom zemljama i pojedincima nama naklonjenim obezbediti hitan uvoz naoružanja i vojne opreme, kojima u slučaju eskalacije sukoba neprijatelju treba naneti što veće gubitke, a posebno gadjati ciljeve u vazduhu, jer protivvazdušna odbrana je daleko slabija nego što bi trebalo da bude.

Situaciju oko bombardovanja položaja u reonu Goražda treba iskoristiti za jačanje jedinstva svih snaga u odbrani nacionalnih interesa srpskog i crnogorskog naroda.

Sada bih potencirao sledeće:

Bombardovanjem srpskih položaja u reonu Goražda situacija se, po mnogohu čemu, izmenila u negativnom smislu u odnosu na bezbednost SR Jugoslavije. Ako oni nastave tako a videli smo da ima mogućnosti za to - i ako dodje do masovnijeg udara po prostoru Republike Srpske, onda će sigurno angažovati lovačku avijaciju za izolaciju bojišta. Rekli smo da imaju oko 250 aviona na prostoru Italije i na nosačima aviona. Od tog broja ima 137 bombardera i oko 90 lovaca presretača. Najverovatniji scenario, ako bi došlo do masovnog udara po prostoru Bosne, a do toga će doći ako se tamo borbena dejstva i politika ne bi vodili kako valja, lovci bi upotrebili za izolaciju bojišta, odnosno za zaštitu, eventualnog, dejstva naše avijacije prema njima, a time bi masovno ugrozili vazdušni prostor SR Jugoslavije; ako bismo mi dejstvovali po principu zaštite vazdušnog prostora, moglo bi doći do incidenata koje bi oni mogli da iskoriste da nas uvuku u rat.

Dalje, ako budemo indolentni prema njihovim dejstvima u enklavama i aktivnim dejstvima iz enklava, oni bi težili da kopnenim putem ratni požar prenesu na SR Jugoslaviju. Upravo iz enklave Goražde, oni su kroz infiltraciju snaga sa prostora Igmana ubacili sveže snage i pre početka ofanzive

planirali dejstva i kasnije otpočeli prema Foči, Rogatici i Čajniču. Da nije bilo ovakve aktivnosti kakve je bilo, oni bi verovatno izbili na granicu prema Crnoj Gori, a time doveli nas u poziciju da angažujemo ili naše snage, ili, pak, to sa distanci posmatramo, ali pre ili kasnije stepen ratne opasnosti bio bi veći. Oni su sada samo probali kako ćemo reagovati, sa ciljem da u nekoj kasnijoj etapi, preko Sandžaka, odnosno Raške oblasti i Kosova, idu prema Albaniji.

Takva situacija može se ponoviti i u reonu drugih enklava, ali je to manje verovatno, jer su one sa jako malo efektiva.

Najverovatnije težište njihovih dejstava ići će na presecanje koridora na pravcu Doboј - Bosanski Šamac i na pravcu Brčkog. Već je primećena značajna koncentracija hrvatskih snaga koje su doveli sa prostora Like, Gospića, Rijeke, Istre, čak i od Zagreba na severnom delu Save. Već se vrše organizovane pripreme za izvodjenje operacije II korpusa i III korpusa sa juga prema Savi.

Oni su najverovatnije po svaku cenu želeli Tuzlanski aerodrom da imaju bez kontrole, da bi snage UN značajnije doveli na prostor Tuzlanskog aerodroma, a po presecanju koridora da te snage odmah "upumpaju" u koridor i da nas stave pred svršeni čin, čime bi angažovanjem snaga UN obezbedili postignuti uspeh u koridoru. To bi bio najveći stepen opasnosti za poziciju Srba u Republici Srpskoj odnosno Srpskoj Krajini.

Radi sprečavanja iznenadjenja, a da ih ne bismo ničim provocirali, preduzeli smo odredjene mere: izvršili smo pojačano obezbeđenje granice prema Albaniji i prema Hrvatskoj i prema Bosni i Hercegovini. Angažovali smo veći broj ljudi na pravcima i poslali smo jedinice za dubinsko obezbeđenje granice.

Dalje, stavili smo u borbeni stepen pripravnosti jedinice avijacije i jedinice protivvazdušne odbrane. Planirali smo, u slučaju ekslavacije opasnosti, da sa određenim snagama izadjemo prema granici sa istočnim delom Republike Srpske Krajine prema Hrvatskoj i prema Bosni sa jedinicama PVO, radi zaštite mostova i radi sprečavanja nekašnjenog narušavanja naše teritorije.

Još se nismo odlučili na potez izlaska na taj prostor, iz dva razloga: prvo, što masovni pokret jedinica PVO, a trebalo bi angažovati oko 4 artiljerijska protivavionska laka diviziona, što ne bi ostalo neprimećeno od strane vojno-diplomatskih predstavnika, kao i snimanja sa "avaksa".

Drugi razlog što na to ne idemo, to je zato jer oni hoće da nas iznuravaju. Na primer, puk PVO kada je u punom radu u položaju da spreči iznenadjenje troši dnevno oko 400 tona goriva - ako bi prosečno radio 10 sati dnevno. To znači da bismo za nekoliko dana se naše armijske rezerve utrošili. Ako idemo sa cevnim sistemima - vidite ove cevne sisteme (pokazuje na karti) - da bi bili u funkciji odbrane mostova, mogli bi uspešno braniti mostove ako se mostovi napadaju klasičnim sredstvima - nevodjenim sredstvima. Jer, on mora da bi sigurno pogodio most priči nisko - u zonu dejstva protivavionske artiljerije; i onda bismo to mogli da odbranimo. Ali, ako se odluči da upotrebim savremena sredstva, njih može da lansira sa daljine od 15 do 20 kilometara; onda protivavionske jedinice ne bi bile u funkciji.

Mi predlažemo, a molim da se u skladu s tim ovde i donese odluka, da mi za sada sa kubnim sistemima, koji su rasporedjeni oko Novog Sada, Beograda, Kraljeva, Kragujevca i u reonu Niša i Prištine - da ne vršimo pomeranje njih prema granici, iz razloga jer bismo utrošili mnogo sredstava, a morali bi dugo boraviti na terenu, čime bismo iznuravali i jedinice - a trošili ogromna sredstva, dok bi efekti u ovoj situaciji isčekivanja bili svedeni na kažnjavanje onih koji vrše povredu vazdušnog prostora. Protivavionske jedinice bismo selektivno, prema stepenu opasnosti i ugroženosti, izveli u reone mostova, ali ne na položaje, nego očekujuće reone gde bi bile sakrivene, sa mogućnošću da za nekoliko minuta izadju i zaštite mostove; to govorim iz više razloga: prvo, uvežbavanje, manje trošenje sredstava i jako pozitivno deluje na stanovništvo na tom prostoru i stanovništvo s one strane.

U reonu Podgorice, u reonu Ponikvi, u reonu Novog Sada imamo jedinice - i u svim drugim reonima - koje su u stepenu borbenе gotovosti da su u stanju 100% da zaštite

objekte ako bi neko ugrozio te prostore.

Trebalo bi još da se doneše odluka o vremenu upućivanja - ono što smo već odobrili - da im pomognemo u PVO smislu, oni to traže. Ako bi situacija bila mirnija, otprilike, kao što je danas, to bismo mogli početi realizovati već sutra.

To bi bilo najkraće o aktuelnoj vojno-političkoj situaciji.

Ako ima nekih pitanja, spremam sam da odgovorim.

ZORAN LILIC:

Hvala, Momo!

Da li ima kakvih pitanja, ili potrebe za dodatnom informacijom?

SLOBODAN MILOŠEVIC:

Ova razmišljanja o tome šta oni podrazumevaju pod svojim interesnim sferama, za nas su važna utoliko ukoliko možemo da koristimo sukob njihovih interesa. Inače, u svakom drugom smislu, nas to, uopšte, ne zanima pošto mi imamo želju da ostanemo samostalna i nezavisna zemlja. Nama je svejedno da li će tursko-američka ili tursko-nemačka ili nemačko-američka varijanta da dolazi do izražaja. Ceo problem sa nama jeste u tome što mi nismo hteli da dodjemo u tu zonu interesa, nego da sačuvamo svoju nezavisnost.

Prema tome, mi ne treba da "gatamo" da li bi nam ove ili one gazde više odgovarale, jer nama ni jedne gazde ne odgovaraju. U tom smislu mi i vodimo ovu našu politiku.

Sto se tiče ove situacije, mislim da je u ovom trenutku naš prvorazredni cilj da odgovarajućim pregovorima njih uvedemo u situaciju da se zamrznu dejstva na celoj teritoriji Bosne i Hercegovine i da se prizna linijsa fronta kao linijsa razgraničenja, što bi, u uslovima u kojima naše snage kontrolišu 72% teritorije, stvorilo vrlo dobru pregovaračku poziciju za završetak-pregovaračkog-procesa. U tom pravcu smo ovih dana vodili razgovore sa svim medjunarodnim predstavnicima. Mislim da se krećemo ka rešenju opšeg prekida neprijateljstava

i utvrđivanje linije razgraničenja linijom fronta, uključujući u liniju razgraničenja i desnu obalu Drine kod Goražda, s obzirom da ne bi bio naš interes da se desna obala Drine napusti. Imamo prednost u tome što su oni, da bi nas prevarili, svojevremeno izbegli da definišu granice zaštitne zone Goražde. Sada im se to "obilo o glavu" - granice zaštitne zone ne postoje. Srpska strana kaže: "zaštitna zona je grad Goražde na levoj obali Drine, nikakve granice nisu pre toga bile uspostavljene". Sada će uspostaviti granice zone po statusu quo na karti. Inače, cela desna obala Drine je zauzeta i svi mostovi su zauzeti. Ima još par tačaka na desnoj obali koje nisu zauzete, ali ja mislim da to neće biti veći problem.

U svakom pogledu, takva situacija bi onda oladila mogućnost bilo kakve eskalacije rata, tako da mi ne bi došli u opasnost ni da se iscrpljujemo sa nekim velikim dežurstvima ekonomski, a s druge strane, otvorili bismo mogućnost da se daljim političkim sredstvima dodje do rešenja, gde će, u stvari glavni kamen spoticanja da bude naše insistiranje da oni moraju sa političkim rešenjem da "progutaju" i pitanje sankcija u celini. Jer, bilo kakvo naše pristajanje na neko fleksibilno tumačenje pitanja sankcija, olakšavanje, suspenziju itd. bilo bi samo zloupotrebljeno. Prema tome, mi ćemo da pogrešimo ako "progutamo tu udicu" - političko rešenje mora da bude vezano sa pitanjem sankcija u celini. Dobili smo uveravanja od Rusa da će oni takav prilaz da podrže, i to da ga podrže javno i zvanično u narednim danima.

Zato mislim da je dobra sugestija generala Perišića da ne donosimo nikakve odluke o pomeranju ovih velikih kub sistema. Mi sada imamo poljoprivredne radove, a svaki puk za deset dana bi potrošio 4 hiljade tona goriva. Ne treba da se upuštamo u taj trošak, tim pre što mislim da sve govori da to ne bi trebalo da bude potrebno. Ali, da to ocenimo samo jedno.

Mislim da treba prihvati Perišićeve sugestije. Ovo što naglašava da bi PVO, inače, u redovnim vežbama određene stvari mogle da obave, ne smeta, mada sa stanovišta delovanja na stanovništvo to ima i pozitivnu i negativnu stranu: pozitivnu

10.

u smislu da smo tu, a negativnu što sumnjaju - "rat će!" Mislim da tu više ima negativnih nego pozitivnih strana. Pozitivno je jedino ako počinje, pa vide da smo tu, ali ako nema još nikakvih nagoveštaja, a mi se tamo pojavljujemo, onda ljudi to doživljavaju kao jedno uznemiravanje. To treba proceniti i prilagoditi te pokrete ovom momentu; da ne pravimo neku veliku "galamu i gungulu" koji mogu da uznemiravaju stanovništvo bez potrebe.

MOMIR BULATOVIĆ:

Složio bih se sa konkretnim predlozima koje je dao general Perišić i sa ocenama Slobodana Miloševića.

Što se tiče ovih interesnih sfera, dok nam je ovo izlagao general Perišić, setio sam se one priče da je Nikšić u II svjetskom ratu bombardovan i od saveznika i od Nijemaca. Onda su ljudi pitali: "znaš li čiji je avion", a on kaze: "ne znam čiji je avion, ali znam da su bombe naše"! (Smeh) Izgleda da smo otprilike u takvoj situaciji.

Lično, ne mislim da će dalji rasplet krize na prostorima bivše Jugoslavije tendirati ka opštem sukobu. Naravno, Vojska mora da uvažava taj elemenat i da se tako priprema. Mislim da u prvom planu treba da budu diplomatske aktivnosti koje, prije svih, najuspješnije vodi predsjednik Milošević. Mislim da u ovom pravcu treba nastaviti. S druge strane, treba pokazati jednu dozu čvrstine koja je već pokazana na frontovima u Republici Srpskoj, ali i nastaviti diplomatske pregovore - naravno da je lakše pregovarati kada se bolje stoji na frontu.

Toliko!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja sam istakao naša razmišljanja u najgoroj varijanti, da se mi tako pripremamo, bez tendencije da se to i ostvari. Mi bismo najsrećniji bili da se to ne ostvari. Ali, to su naša razmišljanja šta bi nas moglo zadesiti u najgoroj varijanti eskalacije sukoba na ovom prostoru, a sve radimo da do toga ne dodje.

11.

ZORAN LILIĆ:

Da li još ko želi reč? (Niko):

Ja mislim da možemo da se složimo da u prvom planu treba da budu diplomatske aktivnosti koje, uglavnom, vodi predsednik Milošević i koje se odvijaju, upravo, u pravcu u kojima je on izlagao i imaju sve šanse da se tako i završi; tim aktivnostima treba da damo absolutni prioritet i da svoje ukupne aktivnosti uskladimo u tom pravcu; normalno, prihvatajući informaciju koju je izneo general Perišić o meraima koje su preduzete u Vojsci Jugoslavije na povišenoj borbenoj gotovosti.

Mislim da može da stoji zaključak da se obavezuje Generalštab Vojske Jugoslavije da i dalje prati, procenjuje i pravovremeno predlaže Vrhovnom savetu odbrane, eventualno, potrebne mere za oticanje opasnosti, ukoliko do njih bude došlo. Mislim da možemo takav zaključak da usvojimo, a da pokretanje ovih skupih i glomaznih sistema ne preduzimamo, upravo iz ekonomskih razloga, a u ovoj situaciji za tim nema ni potrebe.

MOMIR BULATOVIĆ:

Kako vrijeme više prolazi, oni sami sebe ruše!

(Smeđ).

ZORAN LILIĆ:

Da, Amerikanci ruše sopstvene helikoptere, nema potrebe da im smetamo, kada oni to i sami dobro rade! (Smeđ).

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Naši su na Nikšićkoj visoravni oborili jedan muslimanski helikopter pre nekoliko dana. Oni su ga bili ofarbali u belo, da iz dáljine izgleda kao da je helikopter UN. To je onaj veliki ruski helikopter MI-8. U njemu je bilo 28 ljudi. Nisu ni javili da je oboren! Prvo, zabranjeno im je da leti; drugo, šta će tamo, pa nisu ništa ni javili!

ZORAN LILIĆ:

Dobro, prelazimo na tekuća pitanja.

Ostali smo dužni ministar Bulatović i ja informaciju o mogućim oblicima organizovanja spoljnotrgovinskog prometa naoružanja i vojne opreme. To smo, najvećim delom usaglasili zajedno, obzirom da sam ja imao delikatan zadatak da pomognem u celom tom poslu.

Dao bih reč saveznom ministru za odbranu.

PAVLE BULATOVIĆ:

Gospodine predsedniče, gospodo, mi smo u skladu sa vašim zaključkom preduzeli odredjene aktivnosti u Saveznoj vladi oko rešavanja pozicije SDPR-a. Tu ima nekoliko pitanja: prvo je pravno pitanje - kako iz Sudskog registra eliminisati registraciju SDPR-a, odnosno "Jugointporta" kao holding kompanije, obzirom da se pokazalo da je dokumentacija sa kojom je raspolagao Sud dosta heterogena, da ima izgleda da je bilo i određenih falsifikovanih dokumenata koje je, u ime Savezne vlade, neko lice dalo Sudu, pa da je Sud na osnovu toga izvršio registraciju. Sada je taj postupak pre Sudom da se ospori zakonitost registracije SDPR-a u "Jugointport", odnosno holding kompaniju.

Shodno tome, mi smo u Ministarstvu razmišljali o mogućim oblicima organizovanja jedne spoljnotrgovinske organizacije koja bi se bavila prometom naoružanja i vojne opreme, ponudili ove, u osnovi, dvije varijante: jedna da to bude u sastavu Saveznog ministarstva za odbranu, kao što je Savezna direkcija robnih rezervi u Saveznom ministarstvu za trgovinu, s tim što bi to bila organizacija koja bi poslovala na principu dobiti - ne bi bila budžetska ustanova, ali bi se obezbedjivala kontrola rada, poslovanja i svega ostalog.

Druga varijanta je liberalnija varijanta - da bi taj posao mogle da obavljaju sve organizacije koje su registrovane za spoljno-trgovinsku djelatnost, s tim što bi se taj posao obavljao preko kontrole izvoznih, uvoznih dozvola, kontigenata itd.

Predsjednik Lilić je ponudio kompletnu organizacionu šemu - od strukture upravnog odbora, ovlašćenja Savezne vlade za imenovanje upravnog odbora i generalnog direktora firme.

13.

itd. Mislim da se u osnovi ne razlikuju pristupi. Moj bi predlog bio, obzirom da Savezna vlada oko toga mora donijeti odluku, da radna tijela Vlade i Savezna vlada formulišu prijedlog i izjasne se o prihvatljivoj varijanti i da se ta firma organizuje na način koji odgovara ovoj državi. Jer, ovako kako se radilo imamo samo štete - i država i Vojska.

Mislim da bi ovaj posao kod Suda trebalo vrlo brzo da se završi. Onda bi Vlada mogla paralelno s tim mogla da priprema teren za konstituisanje te nove firme sa jednom novom fisionomijom.

ZORAN LILIĆ:

Suština je predloga da spoljnotrgovinsko poslovanje u oblasti naoružanja i vojne opreme bude pod absolutnom kontrolom Savezne vlade odnosno Ministarstva odbrane, i kada je u pitanju oprema i kada je u pitanju tehnologija, da se ne dešava ono što se dešavalo. To je sadržano u varijanti jedan koje je data od Saveznog ministarstva. Ovo što sam dao predstavlja nekakvu moguću organizaciju tog sistema koji treba da bude onakav kako SAvezna vlada odluči.

Mislim da možemo zadužiti Vladu da to što pre realizuje, u skladu sa predlogom koji je dao ministar odbrane.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ako bismo išli na to da sva preduzeća registrovana za spoljno trgovinu to rade, samo pod nekim blagim nadzrom Vlade, to bi bilo naopako i to bi bio haos. Treba jedno državno preduzeće koje to radi. To nije novo preduzeće, nego je to preduzeće direktno u ingerenciji Savezne vlade.

RADOJE KONTIĆ:

Ovde je samo pitanje da li u okviru, ili kao posebno preduzeće?

ZORAN LILIC:

U svakom slučaju Vlada mora da ima absolutnu kontrolu.

PAVLE BULATOVIĆ:

Vlada imenuje članove Upravnog odbora, generalnog direktora.

RADOJE KONIĆ:

Samo je pitanje da li da bude potpuno slobodno, ili u okviru Ministarstva?

ZORAN LILIĆ:

To je dilema koja ne menja ingerencije Vlade.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Od Vlade ne može da bude slobodna nikako!

ZORAN LILIĆ:

Predložio bih da zaključimo da Savezna vlada u što je moguće kraćem roku, uvažavajući ovo što će se dešavati u Privrednom sudu, realizuje ceo ovaj posao.

MOMIR BULATOVIĆ:

Šta je sada sa SDPR-om?

ZORAN LILIĆ:

Sada posluju kao holding u mešovitoj svojini, registrovani protiv zakona. To na suđu treba da se poništi u roku od 10-ak dana. Posle toga ćemo realizovati ceo ovaj posao. Vlada će postaviti predsednika Upravnog odbora, direktora i da se kontroliše ceo posao.

Jedini problem koji može da nastane, to su firme koje su registrovane u inostranstvu, koje su, verovatno, registrovane na privatna lica. Sigurno je da će biti problema oko dokazivanja svojine itd. Ali, to je posao koji nam predstoji.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ta imovina će nam "pobjeći"!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nе može da pobegne - to je pljačka!

15.

ZORAN LILIĆ:

Znamo gde su firme, znamo ko su direktori i ima različitih načina da se dodje do para! Prema tome, treba prvo uraditi ovaj posao i staviti ljudi kojima može da se veruje.

Da li to možemo prihvati? (Odobravanje).

MOMIR BULATOVIĆ:

To je samo kao predkorak da razrešimo pitanje SDPR-a?

ZORAN LILIĆ:

Razrešavanje pitanja SDPR-a je posao koji će rešavati mnogi drugi organi u ovoj zemlji. Ovo je prvi korak koji treba da nam omogući da se dodje do relevantnih podataka.

Sledeća podtačka pod tekućim pitanjima je

INFORMACIJA O POPUNI I NACIONALNOJ STRUKTURI
LICA NA RASPOLAGANJU KOJU JE URADIO GENERALŠTAB
VOJSKE JUGOSLAVIJE

To je uradjeno po zaključku sa naše prošle sednice.

Materijal ste dobili.

Reč ima general Perišić.

MOMČILO PERIŠIĆ:

U skladu sa našim političkim opredeljenjima da se Vojska Jugoslavije transformiše adekvatno nacionalnoj strukturi, mi smo to i uradili. Evo kompletnih pokazatelja koji govore da je to tako.

Srba, po popisu iz 1992. godine, ima u SRJ 62%, a broj starešina koji su u Vojsci Jugoslavije 68%. Od toga, broj starešina na raspolaganju - Srba je 231, nemamo zakonskih uslova da se odmah njih rešimo, nego nakon šest meseci pošto su

stavljeni na raspolaganje da odlukom Vrhovnog komandanta prestane im služba u Vojsci Jugoslavije.

Crnogoraca imamo 5%, starešina 1.796, ili 7,1% što je više nego broj stanovnika, ali je dobro u ovoj situaciji. Imamo svih 11 na raspolaganju koji po kriterijumima ne zadovoljavaju uslove da budu profesionalni vojnici.

Jugoslovena ima 3,3%, a 9,7% u ukupnom zbiru - jer mnogo Crnogoraca i Srba je prihvatio jugoslovenstvo kao neko opredeljenje. Normalno, pod ovim brojem se kriju neki koji se "maskiraju", a pripadnici su drugih naroda i narodnosti. Ukupnih takvih ima 77 ili 13%.

Hrvata ima ukupno 1,1 u populaciji stanovništva, a starešina imamo 1.135, ili 4,5%. Na raspolaganju imamo 90. Ovde vidite da je disproporcija stanovnika i njih, ali gto ovih oženili su se sa Srpskinjama ili Crnogorkama; na žalost, u ovom ratu žene su igrale najvažniju ulogu, kao i u životu! (Smeđ). Najveći deo tih ljudi se pokazao da je vodjen idejom svečane obaveze i zakletve koju je potpisao i spašavanja svoje zemlje. On je napustio svoje najrođenije, došao je ovde sa nama. Sada bi bilo veoma nehumano da te ljude eliminišemo, jer - tamo je izdajnik, ovde ako ga isteramo iz Vojske, on onda treba da se ubije. Ali, imamo takvih 90 na raspolaganju koji nisu presečili porodicu i održavaju veze sa njima. Te ljude moramo da eliminišemo, jer saznajemo da deo od tih 1.133 ljudi - a to je 90 ili 15,2% - ne zadovoljavaju kriterijume da ostanu u Vojsci.

Makedonaca imamo 0,5% u ukupnoj populaciji, a 2,9% u vojsci. 37 njih je na raspolaganju, i to pretežno oni koji nisu preselili porodice, tamo su dobili stanove, i često i putuju. Mnogi od ovih 37 su umešani u "crnu berzu" i kao takvi moraju ići iz Vojske.

Muslimana ima 3,1% itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

"Momo, nema razloga da nam to čitaš - svi to vidimo na tabeli!"

MOMČILO PERIŠIĆ:

Znači, ukupno imamo 25 hiljada ljudi. Od toga 591 je na raspolaganju. Mislim da to nije značajna brojka. Ovde se vidi nacionalna struktura. Nigde nismo bili pristrasni - jedini i osnovni kriterijum je bio da se ti ljudi eliminišu ako po svojim radnim, moralnim i ukupnim kvalitetima nisu zasluzili da budu u Vojsci.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Za nas je bitno da ostaje pristojna struktura, osim kod Albanaca i Madjara.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, ostaje oko 2 hiljade ljudi.

Što se tiče II armije, Srba ima 55,8%, Crnogoraca ima 23%, Jugoslovena ima 6,7%, Hrvata ima 3,2%, Makedonaca 2,5%, Muslimana ima 4,6%, Slovenaca 0,5%, Albanaca 0,9%, Madjara 0,6% i ostalih 1,2%. Od toga, nije rasporedjeno u Crnoj Gori 27. Od tih 27, Babić je rešio 8 i svega je 19 nerešeno i oni će morati napustiti Vojsku. Prema tome, vidi se da tu nema neke nacionalne čistke.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja sam postavio pitanje bazirajući se na saznanjima iz II armije koje znam. Mislim da dat odgovor zadovoljava.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ovo bi bila nacionalna struktura. Sada bih dodao o popuni Vojske Jugoslavije.

Idemo na II armiju, pošto je tu karakteristično. Sleduje vojnika na služenju vojnog roka - ukupno 19.050 u 1994. godini, a kasnije 16.790, zato što smo izvršili transformaciju. IMajuće stanje, momentalno 11.342, a kasnije se može popuniti sa 9 hiljada; na primer, 1998. godine koja je najkritičnija biće 8.170. Znači, razlika je - manje 8.620. Tu razliku između slijedjućeg stanja i imajućeg stanja treba da popunimo

sa vojnim obveznicima, ako želimo da nam bude procenat popune 80%. Ali, 80% je selektivno samo za neke jedinice - vojne policije, izvidjačke jedinice, granične jedinice, a druge jedinice zavisno od stepena opasnosti moraju da budu popunjene 100%.

Ako bismo želeli da idemo do optimalnog broja od 80%, onda bismo morali da imamo u ovoj godini 3.904 obveznika. U narednim godinama 4.399. Ali, pošto jedne ljude ne možemo držati cele godine, nego ih držimo dva meseca - to je šest puta toliki broj. Znači, trebalo bi godišnji kontigent oko 26.394 ljudi da angažujemo iz rezervnog sastava.

Međutim, pošto smo medju tim ljudima odbili zemljoradnike i ratnike, imamo svega mogućnost da popunimo 4.216, što je mnogo manje od stvarnih potreba. To možemo da dopunimo sa vojnim obveznicima koji su stariji od 35 godina. Ne smeta da ih pozovemo u miru, da ne angažujemo populaciju koja je nosila teret rata non-stop. Imamo ove do 35 godina i preko 35 godina koji nisu rasporedjeni u ratne jedinice, a ne morajući uvek da imamo procenat 80%, ja sam sa Božom jutros razgovarao da nema problema - on bi morao u ovoj fazi da ima oko 500-600 vojnih obveznika, a u narednim fazama od 1.000 do 1.200 što može da obezbedi sa tog prostora. Ako neka specijalnost bude falila tamo, onda ćemo na eksteritorijalnom principu pozvati na vojnu obuku ovde u nekoj jedinici, pa poslati da to nadomesti.

U celini, ne bi trebalo da bude većih problema, sem ako bude stepen ratne opasnosti bude veći, moramo da imamo 80%. Onda bismo išli da potpuno oslobodimo zemljoradnike u mesecima za koje smo doneli odluku, a ratnike ne bismo mogli angažovati; nadam se da će stepen ratne opasnosti svakim danom biti sve manji.

Evo, ovde imate ukupno nerasporedjenih vojnih obveznika zemljoradnika 134 hiljade, učesnici rata su 30.562, ostaje za raspored 120 hiljada, od toga su do 35 godina 36 hiljada i preko 35 godina 84 hiljada. Tu sve imate, da ne čitam.

SLBOODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, ti ideš na dvomesecno angažovanje zemljoradnike: imаш leti dva meseca i imаш zimi tri meseca. Samo je prerađopodela u pitanju?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja nisam htio da dajem kompletну analizu da vas ne zamaram. Ja samo vama govorim da je problem za Crnu Goru i donekle u III armiji, jer imamo Muslimana i Albanaca, ali to ćemo nadomestiti po eksteritorijalnim principom popune. Ako dodje do ratne opasnosti, vi ćete valjda na moj predlog doneti odluku da povećamo stepen.

Evo, tu imamo i ratnu pupunu. Imamo zemljoradnika toliko i ostalo.

U slučaju eskalacije sukoba, ja ću na vreme signalizirati da se doneše odluka o uzimanju i ovih kategorija u jedinice.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, ja mislim da možemo prihvati i jednu i drugu informaciju.

Ovim smo, praktično, iscrpeli ono što je planirano za danas, osim Uredbe o platama i drugim primanjima. To više služi da se informišete, nego da donosimo posebnu odluku, jer je to u ingerenciji Vlade.

Imate saglasnost Ministarstva finansija, Ministarstva odbrane, Ministarstva za zakonodavstvo da je ovo korektno uradjeno.

Ako ima nekih primedbi, recite?

Vidite kako izgledaju prosečna primanja za mesec mart u Vojsci Jugoslavije. Najveća plata je 381 dinar - general-pukovnik, a najmanja je 103 dinar - vojnik po ugovoru. Ovo su neto plate. Tu još nedostaje 10% koje imaju svi pripadnici na osnovnu platu - komandno-štabni dodatak.

Ako imate sugestije, možemo ih dati prema

Saveznoj vladi?

RADOJE KONTIĆ:

Na sednici Vlade su bila civilna lica u Vojsci Jugoslavije. Tu je bio problem, jer nisu bili raspoloženi da se civilna lica tretiraju kao vojna lica, pa je odlučeno da to proglašeni Vrhovni savet odbrane.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Pa, jedno su civilna, a drugo su vojna lica!
Civilno lice nema trupni dodatak!

ZORAN LILIC:

Predlažem da to ide na Vladu. Ako ima nekih sugestija, recite?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Sugestija je da Vlada malo opreznije radi s platama - ne mislim samo na vojne, nego na sve plate. Jer, počela je tendencija: svakog meseca povećanje plate. Nama će plate da postanu "rupa" na programu ako se ovako bude odvijala dinamika povećanja plata. Svima je sada deset puta bolje nego što je bilo u januaru; ne mogu da traže da im je 50 puta bolje. Bolje je kada je čovek siromašan i zdrav - može da se obogati; ako izgleda bogat, a truo - onda će da "kljokne". Prema tome, stanje je dosta stabilizovano, u ekonomskom smislu dobro. Plate su dovedene u neki red i ne treba ići sa licitiranjem po novim: biće toliko povećanje, novi čekovi itd. Dinar je stabilan, cene padaju. Prema tome, plate nema razloga da plate rastu. Tu treba biti vrlo oprezan. To sam rekao i Marjanoviću i drugima koji rade na tome.

RADOJE KONTIĆ:

To sam rekao čim sam primio platu za prošli mesec - bila je skoro 50% veća nego u prethodnom mesecu, bila je 350 dinara. Ja sam jutros Mikija zvao, jer Vlada i Sindikat traže da bude 50 dinara garantovana plata. Onda mi u Saveznoj vradi, sa ovim što imamo za Vojsku i za nas, ne možemo dati.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ni govora!

03457774

21.

Sindikat je drugo - ne može program da padne na Sindikatu.

Momo, koliko su vaše plate u markama bile u decembru?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja sam imao 14 maraka, pod uslovom da sam dinare odmah promenio u marke! Najniža plata je bila 3 marke.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Znači, sada imaš 30 puta realno veću platu nego u decembru!

RADOJE KONTIĆ:

Mi ćemo izaći sa predlogom oko plata po platnim razredima.

ZORAN LILIĆ:

To rešava probleme u raspodeli.

MOMIR BULATOVIĆ:

Stvarno je nelogično da savezni poslanik ima 350 dinara platu, što je zbir moje i Slobodanove plate!?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Jeste!

Kao je moguće da toliko imaju?

RADOJE KONTIĆ:

Oni sami odredjuju plate na Administrativnoj komisiji.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ali, oni dobijaju pare iz budžeta!

RADOJE KONTIĆ:

Ali, Vlada tu nema ingerencije - oni sami odredjuju plate.

MOMIR BULATOVIĆ:

Narodna banka Jugoslavije je isplatila one obaveze po konsolidovanom bilansu za Crnu Goru 50% - za savezni budžet 78%. Meni dolaze ljudi i kažu: meni je plata 168 dinara, mi uspevamo to da "zakrpimo", prihvatamo jer nema. Za ovaj ~~nas~~ nismo dobili 4 miliona dinara - to je skoro 20% našeg budžeta. Ali kako da objasnim da nema, ako moj drug koga pošaljem u Saveznu skupštinu dobije četiri puta veću platu od moje?

RADOJE KONTIĆ:

Mi izlazimo sa zakonom koji će važiti za sve, ali za sada nemamo mogućnosti da rešimo. Ići ćemo na platne razrede.

ZORAN LILIĆ:

Usvajanjem ovoga, da ~~lidićemo~~ rešiti problem u Vojsci?

RADOJE KONTIĆ:

Ovo je sadašnje stanje u Vojsci!

PAVLE BULATOVIĆ:

Faktički, sa ovom Uredbom ništa se ne mijenja - ovo je samo konkretizacija zakonske obaveze o uređivanju plata u Vojsci.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja bih molio za konsultacije oko dana Ratne mornarice. Ja sam dobio ovaj materijal. Obavio sam konsultacije sa ovim ljudima. Stalno se vraća prijedlog da dan Ratne mornarice bude 10. avgust - ako sam dobro zapamtio.

Mi smo se bili dogovorili da pokušamo da nadjemo neki datum iz naše novije istorije koji nije toliko sporan. Bio je prijedlog da se kao dan Ratne mornarice uzme 1. avgust, kada je Crna Gora prvi put u svojoj istoriji zvanično izašla na more, koje je sada naše zajedničko jugoslovensko more. Ali,

to je bilo odbijeno, jer rečeno je da to nije jugoslovensko, nije zajedničko.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To nema veze! Odredite kad god hoćete, samo neka bude leto.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi smo odredili da dan Vojske Jugoslavije bude dan potpisivanja vojnog saveza izmedju Srbije i Crne Gore. Dan RVO i PVO je 24. decembar - to je odluka Srpskog vojnog ministarstva i Generalštaba Radomira Putnika od tog i tog datuma oko RVO i PVO.

Sva ova obrazloženja i objašnjenja sam pročitao što se tiče dana Ratne mornarice. To mi nije toliko značajan datum.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Reći šta predlažeš?

MOMIR BULATOVIĆ:

Imam dva predloga: prvi je predlog da bude 1. avgust kada smo došli na more.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Prihvatomo ti predlog!

MOMIR BULATOVIĆ:

Drugi predlog je da dan Ratne mornarice bude onaj dan kada smo formirali sadašnju flotu, kada smo spasili brodove i kada su uplovili u Bokokotorski zaliv.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kada vam više odgovara?

ZORAN LILIĆ:

Odlučite sami!

0345777

24.

MOMIR BULATOVIĆ:

Sada će ta banda tamo skočiti i reći: evo, uzeli vam more i uzimate datum koji je iz 1918. godine, kada je bila istorijska kontraverza - Crna Gora ne postoji, Jugoslavija još nije formirana.

ZORAN LILIĆ:

To je predlog za 10. avgust!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li vama najviše odgovara 1. avgust? Koji je drugi datum?

MOMIR BULATOVIĆ:

Drugi ne znam?

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je 19. maj - dan stvaranja SRJ i formiranja vojske Jugoslavije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To nema veze s Mornaricom. Neka bude 1. avgust.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, neka bude 1. avgust, neka se napiše pristojno obrazloženje.

RADOJE KONTIĆ:

Šta ćemo sa praznicima SRJ? Zakon je propao u Skupštini.

ZORAN LILIĆ:

Obnovi ga!

RADOJE KONTIĆ:

Da li će proći?

0345778

25.

Mi smo predložili: Nova godina 2. dana, 1. maj
dva dana, 27. april Dan državnosti, 9. maj Dan pobeđe i 4.
juli.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ti praznici važe i sada.

RADOJE KONTIĆ:

Da, sem 27. aprila!

Ovi insistiraju uporno da se proglaše i vjerski
praznici - Uskrs itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ni govora - toga nema nema u svetu.

RADOJE KONTIĆ:

Dobro, vi prihvătate da idemo ponovo sa ovim
zakonom u proceduru? (Odobravanje).

ZORAN LILIC:

Dobro, to je usvojeno.

General me podseća da usvojimo zapisnik sa 19.
sednice.

Da li ima primedbi na zapisnik sa 19. sednice?
(Nema).

Konstatujem da je zapisnik usvojen.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja se izvinjavam, dao sam pogrešnu informaciju,
nije 1. avgust nego 10. januar.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, nije dobro 10. januar za Mornaricu - nadjite
neki letnji datum! Kopnena vojska nije osjetljiva na datum, ali
mornarica jeste, kako praznik njihov da bude u zimu?

ZORAN LILIĆ:

Kada je ovaj drugi datum?

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je 19. maj.

MOMIR BULATOVIĆ:

Može biti dan kada je potpisano naredjenje da Ratna mornarica JNA postaje mornarica Vojske Jugoslavije.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je još prije uradjeno, a 19. maja je finalizovano. Dobro, možemo naći neki datum.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Shvatili smo šta je poenta. Ako jaš pomire da to bude u leto - dobro je!

MOMIR BULATOVIĆ:

Ako ne nadjemo odgovarajući datum, neka bude onda 10. januar?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, ako ne nadjete drugi datum, neka bude 10. januar.

MOMIR BULATOVIĆ:

To je ovaj predlog koji je, inače, u materijalu Tradicije Vojske Jugoslavije preferiran kao jedan od mogućih.

RADOJE KONTIĆ:

Prošli put sam rekao da ćemo se zadužiti hartijama od vrednosti od 50 miliona dinara. To smo uradili. Doneli smo odluku na sednici Savezne vlade. Pripremamo izdavanje obveznica. To radimo radi Vojske. Ali, molim da se shvati da je to rešavanje likvidnosti budžeta - to nisu nova sredstva sa kojima bi se moglo ići u nove poduhvate i nove narudžbine. To moramo

03457780

27.

da vratimo za tri meseca. Tada ćemo moći to da vratimo. To najviše uzimamo da bi Vojska platila industriji ono što je dužna. Molim da se ne shvati da smo stvorili brešu da se može naručivati mimo stavki u budžetu!

To je jedno.

Drugo, naša Savezna uprava za kontrolu letenja u protekli dvije godine oprihodovala je na računima u inostranstvu blizu 70 miliona dolara. Ovde je svega keš plaćeno 2-3 miliona. Sada ta sredstva ne možemo da koristimo.

Ima predlog od određenih agencija, firmi itd. iz inostranstva - nude se za deblokadu tih sredstava, pod uslovom da provizija bude do 15%.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nemoj to da prihvatiš! Treba naći neki predlog da nas ne "oderu". Zašto da imamo 10 miliona dolara?

RADOJE KONTIĆ:

Mislim da je to mala provizija u odnosu na ono koliko naše firme plaćaju - to ide do 30%.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To su derikože koje se bogate!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Skinuće nam sankcije za letenje, pa ćemo to moći da oprihodujemo.

MOMIR BULATOVIĆ:

To su pare Savezne vlade?

RADOJE KONTIĆ:

Da, sve su moje pare.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja bih prihvatio da to uradimo!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da probamo da deblokiramo, jer ako može agencija može da deblokira, znači da možemo i mi!

Predlažem da malo o tome razmislimo, da se raspitamo kako to da deblokiramo.

MOMIR BULATOVIĆ:

S obzirom da nam sankcije povećavaju cijenu u prosjeku 40% svakog uvoznog elementa, 15% je podnošljivo. Ali, slažem se sa Slobodanom da se raspitamo i da to vidimo.

RADOJE KONTIĆ:

Sledeće, to je podizimanje akreditacije stranim novinarima. Slobodan Ignjatović je, polazeći od svojih ovlašćenja i zakona, bez prethodne konsultacije sa mnjom, uručio je "Frans- pšresu" i CNN-u otkaze. On ima pravo da to uradi. Ali, mislim da ne bi bilo dobro da dalje idemo. Ovo je izazvalo dosta efekta u zemlji i inostranstvu. Dobio sam dosta protesta i pisama.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ali, ima i podrške!

RADOJE KONTIĆ:

Imamo podrške iz zemlje - juče je glavna podrška došla od strane Šešelja. Da li to sada treba dalje širiti, ili smo postigli cilj sa ove dve agencije?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

One koji lažu treba oterati.

MOMIR BULATOVIĆ:

Prvo onda moraš da oteraš svu našu opozicionu štampu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Našu opozicionu štampu moramo da trpimo, onu ne moramo.

03457782

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ignjatović treba da nam da informaciju kako oni pišu, šta rade, koga predlaže. Treba to da vidimo. Jer, ako oni daju u novine šta su ovi objavljivali, to ni "pas s maslom ne bi pojeo". Njima boravak u Jugoslaviji služi kao pokriće da su autentični očevici nečega, a lažu, pa lažu! Meni Akaši prekjuče kaže, oni su tri dana insistirali i emitovali iz UN da je onaj francuski podnarednik što je ubijen kod Bihaća ubijen od Muslimana. CNN nije htio to da objavi!

RADOJE KONTIĆ:

CNN je plaćen!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

I "Njujork-tajms" takođe treba isterati. Arapi su zakupili pola prostora u njemu!

Mislim da je ovo jako dobro upozorenje za njih.

RADOJE KONTIĆ:

Mislim da je upozorenje dobro. Ne znam da li da stanemo. Neka se pripremi informacija, pa da vidimo šta ćemo.

MOMIR BULATOVIĆ.

Jučerašnji tekst u "Politici" nije bio ubjedljiv oko "Frans-presa". Oni se pozivaju na našeg opozicionara koji laže i on je "objektivan".

Mislim da bi trebalo da nam se pripremi informacija pa da to pogledamo.

RADOJE KONTIĆ:

Ja ne znam šta je sa ovom kompanijom "Soroš"?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Njih treba izbaciti! Jasno je šta je Soroš!

(Sednica zaključena u 14,30 sati)